

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/11/2019
Identifikačné číslo spisu: 8715214091
Dátum vydania rozhodnutia: 18.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8715214091.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému E. E., narodenému X. E. XXXX, bývajúcemu v D. XXX, časť E., o zaplatenie 2 214,81 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 12C/480/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 6. augusta 2018, sp. zn. 2Co/32/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Poprad sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatať nesplatenú časť úveru s príslušenstvom, ktorý mu bol poskytnutý na základe úverovej zmluvy uzavretej dňa 8. novembra 2012.

2. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo 7. decembra 2017 č. k. 12C/480/2015-63 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 2 219,03 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2 214,81 Eur od 10.07.2013 do zaplataenia, všetko v splátkach po 100,- Eur mesačne, pričom prvá splátka bude splatná do 25-teho dňa v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, ďalšie vždy do 25-teho dňa toho-ktorého nasledujúceho mesiaca, až do zaplataenia a to pod stratou výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86 %.

3. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 6. augusta 2018 sp. zn. 2Co/32/2018 tak, že rozsudok prvoinštančného súdu vo výrokoch o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, o trovách konania a o splatnosti istiny 2 219,03 Eur s prísl. potvrdil a rozhodol o trovách odvolacieho konania.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu, výlučne v rozsahu časti výroku, ktorou odvolací súd potvrdil

rozhodnutie prvoinštančného súdu o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania (teda okrem výroku ktorým potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu v časti o splatnosti istiny 2 219,03 Eur s prísl.), podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila poukazom na § 421 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Vychádzala odvolaciu súdu nesprávnosť jeho právneho záveru, že nesplnenie povinnosti rozčlenenia úverovej splátky na jednotlivé zložky dlhu je sankcionované podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“). Podľa jej právneho názoru zákon č. 129/2010 Z. z. nekladie požiadavku vyjadrenia vnútornej skladby tej ktorej splátky úveru a takúto požiadavku nemožno postulovať ani výkladom predmetných zákonných ustanovení. Uvedený právny názor už bol vyjadrený aj v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 164/2017, sp. zn. 4 Cdo 211/2017, sp. zn. 3 Cdo 56/2018, sp. zn. 4 Cdo 187/2017 a sp. zn. 4 Cdo 65/2018. Navrhla preto rozsudok odvolacieho súdu s výnimkou dovolaním nenapadnutej časti, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť.

5. Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), za ktorú koná jej zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b) C. s. p., že ide o dovolanie, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 C. s. p.), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

7. V zmysle § 422 ods. 1 písm. a) a b) C. s. p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa § 422 ods. 1 písm. c) C. s. p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenzom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenzus znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy. V prípade príslušenstva pohľadávky sa prípustnosť dovolania odvíja od rovnakých limitov ako pri istine.

9. V preskúmvanej veci je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, ktoré je tvorené ročným úrokom vo výške 17,90 % zo sumy 2 214,81 Eur od 10. 07. 2013 do zaplatenia, pričom v čase začatia dovolacieho konania (16. 11. 2018) výška tohto príslušenstva predstavovala sumu 2 124,54 Eur, zmluvným úrokom pred zosplatením dlhu vo výške 158,24 Eur a uplatňovaným úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 10. 07. 2013 do zaplatenia z uvedenej sumy 158,24 Eur, pričom v čase začatia dovolacieho konania výška tohto úroku z omeškania predstavovala sumu 67,83 Eur. Spolu teda predmet dovolacieho konania predstavoval sumu 2 350,61 Eur (2 124,54 + 158,24 + 67,83). Výška

minimálnej mzdy v čase podania žaloby (14. decembra 2015) bola 380,- Eur [podľa § 1 písm. a) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 297/2014 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2015]. Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (3 800,- Eur). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a) C. s. p. vylúčená.

10. I keď v preskúmvanej veci išlo o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b) C. s. p. Účelom zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k C. s. p. zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenzus sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenzus vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v C. s. p. reagoval tzv. pozitívnou diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 C. s. p.), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docielenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní.

11. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže mu žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.